

majo za njeno delo, ali pa so bili njihovi naslovi sporočeni generalnemu sekretariatu (naslov: *Universa laus*, c. p. 78 CH 1950 Sion 2 — Švica).

V tej prvi številki vestnika je v šestih jezikih kratek popis zgodovine nastanka in dela študijske skupine, poročilo o študijskem sestanku v Luganu, prvi zametek cerkvenoglasbene bibliografije ter sporočilo o letošnjem mednarodnem študijskem tednu, ki bo od 28. avgusta do 3. septembra v Pamploni v Španiji. Seveda so iz »Notitiae« ponatisnili in prevedli sporočilo, ki je omogočilo nadaljnje delo ter vsem označilo značaj skupine, ki nosi naziv »Universa laus«. Upajmo, da bodo v 2. številki vestnika tudi bravci po svetu zvedeli kaj več o cerkvenoglasbeni dejavnosti v Jugoslaviji.

Marijan Smolik

PREVADANJE LATINSKIH TEKSTOVA

Zadnji broj g. 1966. »Službe Božje«, str. 87 sl., donša neke savjete za misni priručnik. Dobro je da tako i »obični« svećenici stavljaju korisne primjedbe. Kad bi se što prije (!) izdao prijevod i za ostale dijelove misala, osim što bi se time zadovoljile svagdanje potrebe, dala bi se prigoda za kritiku koja bi mogla koristiti za što savršeniji definitivni prijevod cijelog misala.

Ja se ne mogu upuštati u jezikovne finese, ali želim upozoriti na upotrebu jasnoće i točnosti. Na blagdan Bezgr. začeca Dj. M. za-
peo sam kod Popričesne molitve gdje se kaže: »... grijeha od kojega si divno očuvao bezgriješno začecje blažene Marije.« To je doslovan prijevod latinskog teksta. U njemu se »Immaculata conceptio« smatra kao osoba; ali mi tako ne shvaćamo. Potražio sam službeni talijanski prijevod i našao ovo: »... colpa, dalla quale... hai preservato la beata vergine Maria nella sua Immacolata Concezione«. To znači: »grijeha od kojega si očuvao B.D.M. u njezinom Bezgrešnom začecu.

U misalima što ih je prije rata, od 1934 dalje, donšao »Život s Crkvom« (u Hvaru) onaj tekst glasi hrvatski ovako: »... grijeha od kojega si izvanrednom povlasticom očuvao Blaženu Mariju u neoskvrnjenom začecu«. Tako je bilo dobro.

Dr Ivan Pavić

»BILO JE NEKOČ...«

Tako so nekđaj naše babice začele pripovedovati zgodbe o čudnih, neverjetnih dogodkih, prav tako pa bomo lahko že kmalu začelnjali zgodbe o liturgiji pred liturgično obnovo.

»Bilo je некоč« ... dobri dve leti po začetku izvajanja liturgične reforme, v mestni cerkvi, ozvočeni, v delavnik pri peti maši za rajne.

Sorodniki umrlega, ne ravno preveč pogostni obiskovalci cerkvenih obredov, so bili nekoliko zmedeni že pred začetkom svoje maše, kajti k dvema oltarjema na zelo vidnem mestu v crkvi, sta ob isti uri pristopila dva duhovnika v crni mašni obleki (čeprav je bil advent — papo, morda sta imela kakšen privilegij). Potem se je le začela tudi »njihova« maša pri glavnem oltaru: spoznali so jo po tem, ker so na koru začeli peti slovensko mašo za rajne. Žal tega petja niso mogli kdo ve taj razumeti, ker pač ni bilo razumljivo. Morda niso niti opazili, da ni več latinsko.